

KURJER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem
IMPERATORA I MCEJ CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 21. WRZESNIA 1861 ROKU W SOBOTE

z Moskwy V. S. 7 Września.

JEGO IMPERATORSKA MOSC w tutejszej stolicy następujące rozkazy dać raczył: Simbirskiego batalionu garnizonowego Komendant Półkownik Wiatkow uwalnia się od służby; Półkownik Szańskoy mieysce jego zastąpi. Szef Twerskiego półku dragonii Generał Lieutenant Corn na własną prośbę dla choroby uwolniony od służby woyskowej, do cywilney przejdzie; Generał Maior Baron Miller Zakomelski i został Szefem półku jego Witebskiego batalionu garnizonowego Maior Gliakow zmarły wymazuje się z rang listy. Selenguińskiego regimentu garnizonowego Maior Kiedorow uwalnia się od służby; Maior Czeczulin w tymże regimencie umieszczony. Bałtyckiej floty okrętowej Kapitan Porucznik Kreniczin na własną prośbę uwalnia się od służby z rangą, pensją, i mundurem. — Rządzący Synod przybywszy z S. Petersburga do Moskwy na koronacyą wkrótce następującą, d. 4 rozpoczął swoje czynności. — Uniwersytet tutejszy uroczyście obchodził dzień imiennom IMPERATORA I mcei poświęcony. Po nabożeństwie rannem, Proktorey Malinowski w Uniwersytetskiej Cerkwi do zgromadzonych uczniów miał mowę o potrzebie i pożytkach posłuszeństwa władzy najwyższej. Gdy się zgromadzili dystyngwowani goście do wielkiego Auditorium, Professor Moisiejew Łacińskim językiem rzecz miał obszernie dowodząc, jak wiele do zdrowia ludzkiego wpływać zwykło powietrze, i co czynić trzeba do zachowania onego w całości. Drugą mowę czytał Professor Sochacki o guscie, i le ten przyczynia się do uszczęśliwienia życia. Nastąpiły krótkie mowy uczniów rozmaitemi językami, na podziękowanie za Najwyższą Nauk opiekę. Prezentowano naostatek uczniom pilnością, i obyczajnością dystyngwujących się, którym rozdawane były nagrody w medalach złotych, srebrnych, i księgach.

z Petersburga V. S. 10. Września.

Kolleski Konsyliarz Aksenow otrzymał pozwolenie przyjąć do imienia i familii trzech wychowanków swoich ze wszelkimi prawami. Dągiński Xiążę Alif Girey, syn zmarłego rządcy Tarkowskiego Martazali Szamchala, w nagrodę wierności ku Tronowi otrzymał rangę Aktualnego Stanu Konsyliarza, któremu pozwala się mieszkać w Kizlar i na całej linii Kaukazkiej przy zachowaniu pensji którą teraz odbiera. Białoruski Gubernski Konsyliarz Woller Larski został Konsyliarzem Stanu. Za odebraniem świadectwem od Kommissyi zatrudniający się urządzeniem szkół krajowych o gorliwej pracy i staraniu w tém dziele Dyrektora Rostowcowa, i rządcy Kancellaryi Andreiewa, pierwszemu dano stopień Konsyliarza Stanu, drugiemu Konsyliarza Kolleskiego. Tambowskiej izby skarbowey Konsyliarz Bohdanow, i Gubernski skarbnik Pipin, Konsyliarze Kollescy uwalniają się od obowiązków w nagrodę długiej służby z pensją półowy gaży. Podpółkownik Matyszkin dla choroby uwalnia się od służby z rangą następującą. Bywszy Mohilewskich Sądów i Departamentu Prezydent Morozzewicz uwolniony od obowiązku z rangą Konsyliarza Kolleskiego. W Kijowskim powiecie na mieyscu uwolnionego od służby Kolleskiego, A-

sessora Iskry, Chorążym został bywszy Intendent cel koronnych Krzeczkowski.

z Wiednia 26. Września.

Kardynał Caprara niedawno wysłany do Paryża; był przedtém Nuncyuszem u Dwora Cesarzkiego; dostojność Legata à Latere, nikomu za ludzkiej pamięci dawana w Rzymie nie była; nadzwyczajna okoliczność w której się zbydnie Apostolska Stolica, do niepospolitego postępku onę skłoniła. Ociec S. głosne ukontentowanie oświadcza z traktatu podpisanego z Francuzami; Caprara postrzegac będzie, ażeby Konkordat był ściśle wykonany; temu zlecono ażeby oświecił w RPtey ludzi bojaźliwego sumnienia, którzy błędnie rozumieją, że warunki teraz przez S. Apostolską pozwolne na zadanie pierwszego Konsula, i przeciwnie zasadom religii Katolickiej; z obu stron abowiem jednaka jest chęć przywrócenia pokoju. Kósciołowi — Od granic Tureckich nie odebraliśmy poźniejzych rapportów; kraj cały ma być zamieszany pełen i trwogi; Austryackie garnizony w kraju Węgierskim, nad Sawą mianowicie wzmocnić kazano. O wkroczeniu woysk Passwand Oglou do Belgradzkiej twierdzy wkrótce czekamy doniesienia. Z Constantinopola nic już Lord Elgin nie pisze o wojnie Egipskiej; dowod niewątpliwy, że w zamierzonym czasie Generał en chef Menou biont złożyć nie chciał w Alexandryi. — Lord Paget Ambassador Wielkiej Brytanii tu przybył d. 12 z Paryża; nie słysząc ażeby tam bawiac zbliżył do szczęśliwego końca pożądane dzieło pokoju. Margrabia de Gallo, który miał być wyniesiony w Neapolu na urząd pierwszego Ministra, zostaje u nas w obowiązku Posła Dwóch Sycylii.

Toskańczykowie Panom swoich wierni statecznie, nowemu Królowi dają liczne dowody przywiązania i miłości. Zasmuciła ich wielce powolność Ludwika I, który za radą idąc Ministrów i Francuzkiego Generala en chef Murat, dopuścił, ażeby do niezamierzonego czasu woyska Republikantskie strzegły bezpieczeństwa osoby jego; mocą tej ustawy, straż pałacu Królewskiego Francuzom oddano. Lecz gdy Monarcha to czyni czego zdanie się wyciągać koniecznie okoliczność rządu ieszcze nie ugruntowanego; z drugiej strony Oycowską troskliwość pokazuje o dobro poddaństwa. Widział Toskańczykami, bardziej zaś utrzymywaniem woysk Francuzkich wyniszczoną tak dalece iż prawie jest niepodobna zbierać podatki innym potrzebom krajowym przeznaczone; przełożył rzecz całą Wodzowi armii zprzymierzonej, prosząc o ratunek; i mamy nadzieję, że w części przynajmniej Francuzi opuszczą kraj Toskański. — Poseł RPtey Champagny do nas nie przybył; nie podobna z gminem pospolitym opóźnienie się jego przypisywać nie wygotowanemu na przyjęcie legacyi pałacowi; gdy Graf Cobenzl stanął w Paryżu, Champagny ieszcze nie pożegnał był Konsula Buonaparte. Tym czasem rząd nasz wydał odezwę do ludu ostrzegając ażeby Posłowi Francuzkiemu cześć przyswoić każdy oświadczył, wystrzegając się postępków przeciwnych prawu narodów; co każdemu na pamięć przywodzi przypadek zdarzo-

ny Generalowi Bernadotte posłującemu w naszymy stolicy r. 1798.

Większy niżeli się stała odmiany spodziewano się w Ministerium Cesarzkim; skończyło się wszystko na radzie gabinetowej; ta przed tym z 6 osób złożona była; każdy Minister oddzielnie zatrudniał się swoim Departamentem; dziś liczbę ich do 4 zmniejszono; wszyscy na radzie zasiadać mają razem w obecności Cesarzkiej. Arcy Xiążęcia Karola i Hrabie Kollowrath jużesmy wymienili; Ministerium zagranicznych interessów należy do Graffa Trautmansdorf; czwarty Minister ma być Ludwik Cobenzl z Paryża spodziewany. — Niedawno tu przyjechały dwie znaczne osoby: Xiążę de Nassau Siegen odprawiający podróż do Hiszpanii; i syn pierwszego Lekarza Wielkiego Sultana; ten uczyć się chce lekarskiej nauki; ale naprzód zaczynać musi od języka łacińskiego. — Cesarz Jmć Arcy Xiążęcia Jana bawiącego w Tyrolu oglądaniem rozpoczętych fortyfikacyi, mianował Assessorem Collegium wojennego. — Z Rzymu wiadomość odbieramy, że mocą traktatu Francya Oycu S. zareczyła dzierżawę miasta Pesaro od Cisalpinów przywłaszczzonego; ze wszystkich Państw Papieżkich wojska Republikantzkie natychmiast ustępować powinny, samą tylko Ankone wylawszy, gdzie garnizon zatrzyma Buonaparte, póki wojna w Egipcie końca mieć nie będzie.

z Londynu 7. Września.

Lord Nelson nie jeszcze nie przedsięwziął przeciwko portom i flotyllum Francuzkim. Każdy z Anglików pamięta, że ten waleczny i śmiały Admirał głośno przyrzekł odebrać nieprzyjacielowi chęć i sposobność straszenia kobiet i dzieci Londyńskich wylądowaniem. Działając nieczynność jego każdy rozumie, że tak polityka czynić każda. Negocjacye dawno są zaczęte; postąpiliśmy w dziele zbawieniu daleko; bliski jest pokój pożądany; nastąpi miły spoczynek po długiej pracy i walkach krwawych. Niedostępną tajemnicą pokrywa zamiary Ministrów; lecz wątpić o bliskiej zgodzie nie podobno. Opieszalym krokiem idą negocjacye, łatwa przyczyna; nie idzie albowiem o zrobienie pokoju między Francją i Wielką Brytanią tylko; Ministrowie nasi chcą traktat zrobić powszechny dla wszystkich narodów, morski i lądowy, któryby w potomne czasy na wzór Westfalskiego z uszanowaniem był wspomniany. Tak mówią i piszą u nas politycy; czas prawdę odkryć; dzie to pewna że Lord Paget za dni jeszcze 15. miał wyjeżdżać do Wiednia; zaprosił go do Brighton Xiążę de Galles Następca Tronu; w tém nagle Poseł odbiera za ece nie w kilku godzinach udać się na Calais do Paryża; według powszechnego rozumienia, poniosł pierwszemu Konsulowi ostateczne warunki przyszłego pokoju, dokładniej objaśnione przez Ministrów naszymy, aniżeli się stać mogło przez listy, gońce, i Agenty Merry. Jeżeli te warunki przyjmie rząd Francuzki, pokój rychło nastąpi; jeśli odrzuci, Lord Paget nie długo bawiąc w Paryżu do Wiednia pospieszy.

Francuzkie flotyly z rozmaitych portów do Boulogne zgromadzać się nie przestają; pewną wiadomość mamy, że nieprzyjaciel, gdy nie podpisze pokoju, zechce doświadczyć szczęśliwego przypadku, jakie czasem zdarzać się zwykły na wojnie, omylając dórzałą nawet roztropność, nad wszelkie podotieństwo i nadzieję. Jakoż bez wątpienia takich przypadków szczęśliwych bardzo wielu potrzeba Francuzom, ażeby zamysł zuchwały przywiedli do skutku. Spodziewany pokój nie osłabi u nas ducha obywatelskiego; ostrożność zawsze wielka, ogromne przygotowania na brzegach, w portach, i całym kraju; wszystkie prawie miasta z których żołnierz regularny wyciągnął na miejsca niebezpieczeństwu wystawione, oświadczyły się dobrowolnie lud swój uzbroić. — Z Irlandyi dotąd nie przysłano raportów o postrojeniu kupy rozbojniczej w górach Hrabstw Wiklow, Wexford, i Carlow, przez Generała Henniker.

— Ugoda z Mocarstwami obojętnymi podpisana przez Lorda S. Helens nie jest ogłoszona; ta nam dała wprawdzie sposobność zgromadzenia całej potęgi przeciwko nieprzyjacielowi; lecz z drugiej strony, jak słyhać, traciemy dziś więcej, niż w r. 1780. żądała neutralność zbrojna u Anglików, Francuzów, i Hiszpanów. — W odnodze Mexykańskiej korsarze Hiszpańscy niedawno zabrali trzy okręta, których ładunek w towarach i gotowiznie million FS. wynosił. — Trzy razem ukazały się listy długów narodowych; pierwszą zrobił uczyony Morgan; wartość jego zdania wińsmy ogółem 506. millionów FS. Thierney nie licząc summ odkupionych podatkami gruntowym, rozumie że dług nie wynosi nad 490. millionów FS; naostatek Minister skarbowy Addington, z którym poprzednik Pitt jedno trzyma, dowodzi że nie wińsmy nad 426. mill.

Rząd nasz uwagę dziś zwraca na wyspy Bourbon i Francuzką; z Indyi raport przychodzi, że do nich przybyło wiele fregat i korsarskich statków z Bordeaux; za temi więcej pospieszy; zamiar jest nieprzyaciela jak największy zabierać okrętów do kompanii wschodniej należących. — Flotta Brytanii Wielkiej dziś jest rozłożona sposobem następującym. Krąży po morzu okrętów liniowych 144, 23. od 50. armat, 218. fregat, 315. mniejszych statków; na straży, w naprawie, budowlu, w portach Portsmouth, Plymouth, Catham, Woolwich, Scherneck, okrętów liniowych 86, 6. od 50. armat, fregat 63, mniejszych statków 153. ogółem żagłów 913. — Niech to widząc sędzą cudzoziemcy jeżeli nam trzeba się obawiać nieprzyjacielskiego lądowania. — Piszą z Ameryki północnej, że do miasta dziś stolicy RPtey Washington przybyli Deputowani dzikiego Cherokees narodu dla odnowienia traktatów dawnych; i u siebie używać zaczynają narzędzi robotnych obyczajem Europejskim. W tymże miesiącu piorun uderzył niedawno w dom jedyn; wiszący na ścianie portret Franklina ocalał, rami w perzynę poszły; gmin powiada, że to się cudem stało dla wynalazcy konduktorów, o którym pięknie napisał Poeta: *eripuit fulmen Coelo.*

z Paryża 11. Września.

Doczekaliśmy się nakoniec urzędowych wiadomości z Egiptu; fregaty Heliopolis Kapitan Lugan, d 14. Lipca wysłany z Alexandrii, tysiącnych przypadków doświadczywszy na morzu zawinął do Tarentu. Przyjęte od tego Officyera depesze Generała en chef Menou, Soult przestał pierwszemu Konsulowi. Fatalna wiadomość kapitulacyi Cairskiej przyszła do Alexandrii; trudno wyrazić co za skutki sprawiła. Generałowiem Menou, Rampon, Friant, Sougis, Sanson, Destaing, Zaiaczek, Fauthier, wszyscy Officyerowie i żołnierze, wszyscy słowem Francuzi wolno w Egipcie pozostali, uroczyście obowiązali się przysięgą, zagrzęść się raczej w rozwalinach twierdzy, którą Oyczyzna i Konsul ich męstwu i wierności poruczyli, aniżeli podobną jak Belliard kapitulacyą przyjmować. Jednomyslnie sędzą wszyscy, że ten jego postępek wstydlivy jest i hańbiący, ponieważ że względu żadnego potrzebny nie był i konieczny; albowiem Cair opasany zdaleka, obleżony szturmowany, głodem wymorzony jeszcze nie był. W Alexandrii liczy Menou dział rozmaitych 600; żywności, amunicyi w miesiącu dostatek, zapas niezmierny na lat kilka. Żołnierze widząc przybliżające się niebezpieczeństwo, pilnie i ochoczo pracują około naprawy twierdz dawnych, stawienia nowych. 900. Francuzów, matków, cywilnych osob, broń wzięto chcąc pomagać do obrony powszechny. Wychwała Menou sprawiedliwie gorliwość Kapitanów okrętowych: Villeneuve, Bavré, Richer; tych jest dziełem że port Alexandrijski dotąd zamknięty nie był, do którego czasem statki rozmaite zawiwały niosąc potrzebny posiłek.

Przy kolumnie Pompeuszową nazwanej,

wystawiliśmy po długiej i ciężkiej pracy przez 4. miesiące, twierdzę równie obronna, jak jest zamek Cretin blisko Alexandryjskich murów. Na jeziorze Mareotis jest wysp kilka; na tych założony batterye, jezioro całe w ręku trzymamy; statki z portu Alexandryjskiego przeniesione krążą po niem. Wojska wszystkie nie w mieście lecz stoją w oszańcowanym obozie przed murami; ten nieprzyjacielowi nie dopuszcza zbliżyć się do Alexandryi; sam wzięty bez wielkiego krwi przelania być nie może. Generałowie artylleryi; Oficyerowie korpusu inżynierów zważając iż nieprzyjaciel nie może podejść do miasta jak tylko drogą bardzo ciastną i trudną; kopiąc nie ustannie rowy i szanice, rozumieją jednomyślnie, iż niepodobne jest szturmem wnie Alexandryi. Przyłączył Menou raport Prefekta morskiego w Egipcie; ten wkrótkości wylicza, jakie okręta, żąd wysłane, kiedy z jakim ładunkiem do Alexandryi zawinęły. Nie jelszcze urzędowego nie mamy o wojsku Esliarda; słyhać iż nie rychło przybędzie do Europy, ponieważ Anglicy zatrudniają przepławę dla tej przyczyny że nie mają statków przewozowych ile potrzeba; alhowień oprócz Francuzów mułzą wywozić Egipcyan, których wiele tysięcy lekając się jarzma Tureckiego, oyczynę opuszczają. Nieprzyjaciel główny Generala Menou, Regnier dawno z Egiptu przybyły ma statku Lodi, był temi dniami u Konsula Buonaparte w Malmaison, i podczas audyencyi prosił o sąd wojskowy. Ten być nie może przed zbluznieniem Egipskiej wojny; dziś wszyscy powiżecznie, obywatele i żołnierze ganią postępki wielu Oficyerów armii wschodniej, jako przeciwny karności i postulużństwu. Nie należąc ludziom honor i Oyczyznę kochającymi odstępować Wodza nawet błądzącego w opiniach swoich.

Oficyerowie Piemontscy, którzy w armiach Francuzkich służyli, przejdą teraz do wojska narodowego, które składać się ma z batalionu artylleryi, 3. półbrygad piechoty, 2. dragonii regimentów na żołdzie Francuzkim; te wszystkie korpusy urządzić powinien General Colli, w niewolę r. 1799. wzięty pod Novi. W Nizze stać będzie batalion Piemontskich weteranów, i szpital na 300. inwalidów; inni do Avignon i Louvain będą odesłani. Oficyerowie pensjonowani przez Króla Imedi Sardyńskiego; równe pensye od pierwszego Konsula odbierać mają; wszystkie rangi dane przez tegoż Monarchę lub rząd tynczysowy upadną, jeżeli ich Buonaparte nie potwierdzi. Takowe rozrządzenie zdaje się odbierać nadzieję Piemontczykom odzyskania dawnej niepodległości; nie jednak o niej pewnego nie mamy. — Prefektowie przywodzą do skutku rozrządzenie od Ministrów wojennego i polcyi wydane względem wojskowej konskrypcyi; między narodzona od r. 1780. iść teraz musi do regimentów na zaczęcie służby prawem przepisanej Obywatelom Francuzkim. Ta jednak okoliczność bynajmiej narodu nie trwoży, ani też odbiera nadzieję ugody; ołwzem papiery nasze podniosły się znowu do 50. procentów. Lord Paget krótko bawiąc wyjechał do Wiednia; pospieszy dziś podobno z nim Graf Ludwik Cobenzl; wczora był na pożegnaniu u Ministra Talleyrand Perigord, szkolnego niegdy towarzysza.

Naprawienie dróg publicznych nie może być dziełem jednego roku; rzecz na lat 5. rozłożono; wyda na kraj cały szarb 100. millionów. — Sławny w konstytucyjnem zgromadzeniu Deputat Meunier z Emigrantów rejestru nakoniec wymazany; Buonaparte zawsze jednako skłonność ku tym pokazuje, których być mieni założycielami Francuzkiej wolności w r. 1789. — D. 1. w Boulogne Admirał Latouche przed obliczem Angielskich okrętów krążących w bliskości, rozdawał uroczyscie nagrodę od Konsula przyslaną dla matyków i żołnierzy za męstwo w bitwie d. 16. okazane; odebrali z rąk jego palafze, topory, granaty honorowe 22. ludzi odważnych, cały garnizon paradował; całe miasto illuminowane. — Z Egipskich dziś raportów dokładnie wiemy o czem rząd scisłe za-

chował milczenie, iż wypława Admirala Gantheaume niefortunliwą była; żadnego żołnierza na brzeg Afrykański wysadzić nie mógł. — Słyżąc o pokazaniu się na brzegach Włoskich Tunetańskiej eskadry, załują niektórzy upadku Maltańskich Kawalerów, przed którymi drżeli zawżę Afrykańscy lotrowie; teraz powiodło się im zabrać między innymi 14. statków Neapolitańskich. — Do portu Bresteńskiego przybył Admirał Hiszpański Gravina; do Bordeaux zawinęła fregata Amerykańska, na której między innymi wielu Murzynami znajduje się kilku Oficyerów sztabowych od armii zwyciężonego w S. Domingo Generala Rigaud. — Do Egipskich raportów przydać trzeba; że wżyskich Francuzów wojskowych i cywilnych, którzy broń wzięli, liczy w Alexandryi Menou 9. tysięcy. — Uczony Copena nauczyciel historyi naturalnej w Szkołach centralnych Departamentu Escout umarł; strata tego męża uczonym boleśna; był członkiem nappierwższych Akademii w Europie; Paryskiej, Petersburgskiej, Londyńskiej, i kilku mniejszych.

Niektórzy rozumieją, że negocyacye o pokój z Anglikami bliskie są końca, tak dalece, że z obustron będą wyznaczeni Posłowie do podpisania warunków. Dziś General Lanne i Pille wyjechali do Dünquerque i innych portów, wyzreć mając w przygotowania do wyprawy czynione. General Toussaint przysłał Konsulowi Buonaparte konstytucyą przez się napisaną dla Murzynów; do potwierdzenia rządowego; niepodobala się, iak słyhać, Konsyliarżom Stanu, ponieważ zbyt obszerne daje przywileje temu ludowi. Konsul ma wkrótce wyjechać do S. Domingo trzech Generalów z władzą zupełną urzędzenia wżyskiego; nie rozumiemy, ażeby Toussaint przeciwiał się rządowi. Dziś Buonaparte na paradzie darował kosztowną szablę Kapitanowi 20. regimentu strzelców konnych, Kirmanne; ten rycerz na czele kompanii swolej r. 1800. 18. Maia pod Erbach cały batalion Austriacki w niewolę zagarnął, a 6. Grudnia pod Neumark drugi batalion przymusił do złożenia broni. — Do portu Boulogne z S. Vallery flotylla od 20. żagłów zawinęła szczęśliwie, chociaż iey przeszkadzał nieprzyjaciel. — Policya wyrzucić niedawno kazala pal wbity przez Jakobinów podczas rewolucyi przed oknem pałacowem, z którego według powiesci starodawnej, r. 1572. Karol 9. sam do Hugonotów strzelał podczas rzezi S. Bartłomieja.

Od brzegów Renu 8. Września.

Graf Bunau Minister Saski niedawno jechał przez Frankfort do Paryża; od lat wielu Elektor Saski nie utrzymywał Posła we Francyi; terazniejszygo ze wszelką uczciwością przyieli Wodzowie Republikantscy. — Maiowie i tym podobni urzędnicy miast położonych w Departamentach od Niemiec nad Renem oderwanych, niedawno imieniem wżyskich obywatelów zaręczyli przysięgą wierność RPtey Francuzkiej. Niepodobala się to z nich niektórym, naybardziej w Departamentach Sarre i Roer; mianowicie zaś w Trewirze i Clivii. Uczynili oświadczenie przeciwko wż rzeczoney przysiędze. Komisarz Generalny Jolivet kazal takich przed sądem stawić; przypomniałwży każdemu traktat Lunewilski w Ratisbonie potwierdzony, ogłosił: ktokolwiek z Niemców oświadczać się będzie przeciwko wykonany przysiędze, za cudzoziemca ma być poczytany, i podwójny podatek zapłaci; co trwać powinno do dnia w którym odwoła protestacyą.

Od granic Włoskich 3. Września.

W Liwornie włożono embargo na wszystkie statki iakie się znajdowały w porcie; każdy bądź którego narodu prowadzić musi do Elby żywność i ammunicya Francuzom potrzebną do oblężenia Portoferrajo. — Do Turinu przybył General Legrand; temu oddano główną komendę wojsk Francuzkich w całym Piemencie. — D. 28. Sierpnia Ociec S. miał wielki i publi-

ony Konsystorz, na którym obecni byli wszyscy Kardynałowie, Praefaci, Szlachta Rzymska, Posłi Francuzki Cacault, i wielu z nim znaczących Republikantów. Pius 7. oświadczył głośno ukontentowanie z pokoju który z Apostolską Stolicą podpisał pierwszy Konsul, wylał duszę swoją w modłach i dziękczynieniu Panu zastępów, za spokojność darowaną Kościołowi, i sam nakoniec z Tronu zaśpiewał *Te Deum laudamus*. Przywoławszy potem Kardynała Caprara, krzyż onemu Papieżki darował, dał pasterskie błogosławieństwo, tytuł Legatą a Latere Apostolskiej Stolicy, i do Paryża kazał pospieszać dla przyspieszenia skutku wiadomych traktatów. Konkordat jednak w Rzymie podziękuję ogłoszony nie jest.

z Hagi 15. Września.

Biega u nas pogłoska, że Lordowie Admirality Angielskiej Nelsonowi rozkaz wydali wstrzymania się od ataku portów Francuzkich, ponieważ negocyacye są bliskie pomyślnego końca; lecz już podobnym wieściom, tylekroć olzukanii wierzyć nie chcemy; widząc zwiastca nieustające u nas i Francuzów przygotowania do wyprawy następującej; 15 tysięcy przymierzców od żołdu Batawskiego teraz wyjętych za dwa tygodnie powraca do Oczyny; większą część pozostałych 10. tysięcy General Victor w Zelandy rozkłada; innych straż brzegów rodowitym Batawom poruczona. Angielskie okręta w znacznej liczbie ukazują się pod Texel, Flessingue.

z Barchuth 10. Września.

Wyznaczona jest Kommissya na sądzenie Francuzkich emigrantów aresztowanych przed kilku tygodniami; wczora już zagaiła posiedzenie. Imbert Colomé pierwszy przed nią stanął; przyniesiono mu skrzynię papierów jego, zpisano wszystko, i dopełniono wszystko prawnym porządkiem. Z takich początków sądzić można, że wyrok nie rychło nastąpi.

z Frankfortu 11. Września.

Graf Markow Ambasador dnia wczorajszego tu przybył; jutro wyjedzie do Paryża. Nie wiemy jeszcze, jak w tej stolicy i Berlinie przyjęta będzie wiadomość o Elekcyi dołączony w Munster; Kapituła Colońska nie dotąd nie czyniła.

Od rządu Guberni Litewskiego w porządku zaszły ku temu rezolucyi podaie się ku powzeczney wiadomości; że w miasteczku Krynkach w powiecie Grodzieńskim położenie mającym do Dziedzictwa Urodzonego Dywowa Stanu Konsyliarza i Kawalera przynależnym, co rocznie będzie Jarmark w dniu 15. Januaryi. — Datt 7bra 14. dnia 1801. Roku.

Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za Dekretem Sadu Gł. Litt. w dobrach Golnie zwanych w powiecie Grodzieńskim agitujący się po kilkakrotnym już przez Gazety publiczne ogłoszeniu zbliżający się do dania pryncypalnego in omni wyroku, obwieszcza jeszcze tak Kredytorow tabellą i działem między JJWW. Jelskimi w Roku 1786 uczynionym przez Konstantego Jelskiego do opłacenia przyjętych, jako to: Sukcesorow Wielm. Antoniego Huszczy, WW. Adama i Maryannę z Weryhów Kuncewiczow i innych, jakoteż wszystkich Pretensorow i Kredytorow, którym zawiniwszy zeszły Konstanty Jelski General-Major byw. woysk

Polskich swe Obligi i opisy powydawał, aby nayrychley w Golniach u Sadu sami lub przez umocowanych stawali i pretensye swoje usprawiedliwiali. Czego gdy nie dopełnią że amfissa wedle Dekretu Sadu Gł. Litt. zapisaną zostanie, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski ostrzega.

Podaje się do wiadomości publiczney w całej Gubernii Litt. iż na mocy Dekretu Sadu Gł. Litt. Taxę i Exdywizyą majątku Szenderowiczow i Scharewiczow, Kupców byłych Wilkomirskich i ich sukcesorow przeznaczającego. — Powtóre Ukazu Rządowego tę sprawę sądzić koniecznie zalecającego; niemniej na twierdzy kilku odkładowych Exdywizorskich Dekretów, w kolei na fundamencie Dekretu ostatecznego Remissyinego z Sadu Gł. Litt. w R. idącym 1801 w kadencyi Grodzieńskiej zapadłego, którym nietylko na majątku sukcesorow Szenderowiczow, Scharewiczow i dalszych do tej sprawy należnych Kupców i Zydów oparte będą summowne pretensye kredytorskie, ale też i na Debitorach wyż rzeczonych Zydów, którzy od kupców będąc do Exdywizyi pozwanymi dla zmnożenia funduszu opornymi stając się, nie stawali. Ażeby zatym na dzień 1. Oktobra do miasta Wilkomierza na tę Exdywizyą dezygnowanego Debitorowie Zydów stawali, i odpowiedź w osobach swych lub zwierając Plenipotentom na Sadzie Exdywizorskim uczynili, zastrzega się. Gdyż pod niestannosc onych z pomocą władzy wykonawczey pretensye summowne na majątkach zasądzone będą.

Ludwik Toll Kapitan W. R. przez Gazetę oznajmuie całej Publicznosci: ktobykolwiek miał jaką pretensyą do osoby jego lub do majątku Czerwone Pomuszę, i Medomiszki, zwanego w Peie Upitskim w Parafii Saladzkiej położonego. Czy to za Wexlami czy za Obligami abo jakimi bądź inskrypcjami, Prawem przedaznym, prawem zastawnym, prawem sądownym, bądź z jakiego-kolwiek zródła wynikającą pretensyą, aby na piętnasty 8br. Ru 1801. stawali do Czerwonego Pomusza sami przez się Aktorowie, lub przez Plenipotentow swoich Roku 1801. Msca 7bra dnia 1. w Czerwonym Pomuszu.

W Drukarni Nitawskiej wychodzą z pod prasy dzieła Floryana z Francuzkiego na Polski język tlómaczone przez JX. Korzeńiewskiego S. P. pierwszy tom w tych dniach prenumeratom będzie oddany. Prenumerata trwać ma do końca miesiąca Września; biletów dostać można w Wilnie w Drukarni XX. Piarow, w Grodzie, Wilkomierzu, Poniewiezu, Święcianach, Widzach, w drukarni Nitawskiej, i u samego Tlómacza.

W następującym miesiącu Pazdzierniku zaczyna się prenumerata Gazety Litewskiej na Kwartał tego roku ostatni; wydawana będzie jak dotąd regularnie, po godzinie z południa trzeciej w Sobotę i we Szrodę.